

RECOMANDAREA CONSILIULUI**din 13 iulie 2018****privind Programul național de reformă al Germaniei pentru 2018 și care include un aviz al Consiliului privind Programul de stabilitate al Germaniei pentru 2018**

(2018/C 320/05)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 121 alineatul (2) și articolul 148 alineatul (4),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1466/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice ⁽¹⁾, în special articolul 5 alineatul (2),

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1176/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice ⁽²⁾, în special articolul 6 alineatul (1),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

având în vedere rezoluțiile Parlamentului European,

având în vedere concluziile Consiliului European,

având în vedere avizul Comitetului pentru ocuparea forței de muncă,

având în vedere avizul Comitetului economic și financiar,

având în vedere avizul Comitetului pentru protecție socială,

având în vedere avizul Comitetului pentru politică economică,

întrucât:

- (1) La data de 22 noiembrie 2017, Comisia a adoptat analiza anuală a creșterii, care marchează începutul semestrului european 2018 pentru coordonarea politicilor economice. Aceasta a ținut cont de pilonul european al drepturilor sociale, proclamat de Parlamentul European, Consiliu și Comisie la 17 noiembrie 2017. Prioritățile analizei anuale a creșterii au fost aprobate de Consiliul European din 22 martie 2018. La 22 noiembrie 2017, în baza Regulamentului (UE) nr. 1176/2011, Comisia a adoptat și Raportul privind mecanismul de alertă, în care a identificat Germania ca fiind unul dintre statele membre pentru care urma să se efectueze un bilanț aprofundat. La aceeași dată, Comisia a adoptat, de asemenea, o recomandare de recomandare a Consiliului privind politica economică a zonei euro, care a fost aprobată de Consiliul European la 22 martie 2018. La 14 mai 2018, Consiliul a adoptat o recomandare privind politica economică a zonei euro ⁽³⁾ („Recomandarea privind zona euro”).
- (2) În calitate de stat membru a cărui monedă este euro și având în vedere legăturile strânse dintre economii în cadrul uniunii economice și monetare, Germania ar trebui să asigure punerea în aplicare integrală și în timp util a recomandării privind zona euro, astfel cum se reflectă în recomandările 1 și 2 de mai jos.
- (3) Raportul de țară al Germaniei din 2018 a fost publicat la 7 martie 2018. Acesta a evaluat progresele realizate de Germania în ceea ce privește punerea în aplicare a recomandărilor specifice acestei țări adoptate de Consiliu la 11 iulie 2017 ⁽⁴⁾, măsurile adoptate pentru a da curs recomandărilor specifice acestei țări din anii anteriori,

⁽¹⁾ JO L 209, 2.8.1997, p. 1.

⁽²⁾ JO L 306, 23.11.2011, p. 25.

⁽³⁾ JO C 179, 25.5.2018, p. 1.

⁽⁴⁾ JO C 261, 9.8.2017, p. 1.

precum și progresele realizate de Germania în direcția îndeplinirii obiectivelor sale naționale din cadrul Strategiei Europa 2020. De asemenea, raportul a inclus un bilanț aprofundat efectuat în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) nr. 1176/2011, ale cărui rezultate au fost publicate tot la 7 martie 2018. În urma analizei efectuate, Comisia a concluzionat că Germania se confruntă cu dezechilibre macroeconomice. În special, excedentul de cont curent care rămâne ridicat are relevanță transfrontalieră și reflectă un nivel modest al investițiilor în raport cu economiile, atât în sectorul privat, cât și în cel public. Excedentul, înregistrat în mare parte cu țări din afara Uniunii, s-a redus ușor din 2016 până în prezent și se preconizează că va scădea treptat ca urmare a creșterii cererii interne în anii următori, menținându-se însă, în perioada vizată de previziuni, la un nivel ridicat record. Deși în prezent se remarcă o tendință de reorientare a creșterii mai mult către cererea internă, atât consumul, cât și investițiile rămân la un nivel scăzut ca pondere în PIB, în pofida condițiilor ciclice și de finanțare favorabile și a nevoilor de investiții în infrastructură, pentru care există marjă de manevră bugetară. Deși s-au luat o serie de măsuri pentru consolidarea investițiilor publice, aceste eforturi nu s-au materializat încă într-o creștere durabilă a investițiilor publice ca pondere din PIB. Progresele privind punerea în aplicare a recomandărilor în alte domenii au fost, de asemenea, limitate.

- (4) Germania și-a prezentat Programul național de reformă pentru 2018 la 30 aprilie 2018, iar la 19 aprilie 2018 și-a prezentat Programul de stabilitate pentru 2018. Pentru a se ține seama de legăturile dintre cele două programe, acestea au fost evaluate în același timp.
- (5) Recomandările relevante specifice fiecărei țări au fost abordate în cadrul programării fondurilor structurale și de investiții europene („fondurile ESI”) aferente perioadei 2014-2020. Astfel cum se prevede la articolul 23 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a sprijini punerea în aplicare a recomandărilor relevante ale Consiliului, Comisia poate solicita unui stat membru să își revizuiască acordul de parteneriat și programele relevante și să propună modificări la acestea. Comisia a furnizat detalii suplimentare referitoare la modul în care va utiliza dispoziția menționată anterior în orientările privind aplicarea măsurilor de corelare între eficacitatea fondurilor ESI și buna guvernare economică.
- (6) În prezent, Germania face obiectul componentei preventive a Pactului de stabilitate și de creștere și al regulii privind datoria. Conform Programului de stabilitate pentru 2018, guvernul are în vedere să atingă un nivel al excedentului bugetar situat între 1 și 1½ % din PIB în perioada 2018-2021. Obiectivul bugetar pe termen mediu – un deficit structural de 0,5 % din PIB – continuă să fie îndeplinit cu o anumită marjă de-a lungul întregii perioade acoperite de program. Conform Programului de stabilitate, se estimează că ponderea datoriei publice în PIB va scădea treptat, ajungând la 53 % în 2021. Cu toate că Programul de stabilitate enumeră și descrie câteva măsuri prevăzute în acordul de coaliție din martie 2018, care ar antrena menținerea deficitului la aproximativ 1½ % din PIB în perioada 2018-2021, acestea nu sunt încă incluse în previziunile Programului de stabilitate, nefiind încă adoptate. Scenariul macroeconomic care stă la baza acestor proiecții bugetare – și care nu a fost aprobat de un organism independent – este plauzibil ⁽²⁾. Pe baza previziunilor Comisiei din primăvara anului 2018, se preconizează că soldul structural va înregistra un excedent de aproximativ 1,2 % din PIB în 2018 și de 1,0 % din PIB în 2019, situându-se peste obiectivul bugetar pe termen mediu. Se estimează că datoria publică se va menține pe o traiectorie descendentă fermă. În ansamblu, conform opiniei exprimate de Consiliu, se preconizează că Germania se va conforma dispozițiilor Pactului de stabilitate și de creștere în 2018 și 2019. În același timp, deși se estimează că obiectivul pe termen mediu va fi respectat, politicile bugetare și structurale ar putea fi mai bine valorificate pentru a susține creșterea investițiilor publice și private în cercetare, dezvoltare și inovare.
- (7) Investițiile publice reale au crescut susținut în perioada 2015-2017, tendință care reflectă eforturile guvernului de a consolida investițiile. Nivelul investițiilor publice este în creștere, însă, exprimată ca procent din PIB, această creștere este încă modestă, iar la nivel municipal se înregistrează restanțe semnificative în această privință, estimate la 4 % din PIB. Stocul de capital public este în continuare în scădere ca procent din PIB, datorită investițiilor nete negative la nivel municipal (de aproximativ 6 miliarde EUR pe an în perioada 2010-2016). Acoperirea restanțelor în materie de investiții la nivel municipal ar necesita investiții publice anuale suplimentare de 0,3 % din PIB în următorii 10 ani. Investițiile, exprimate ca procent din stocul de capital din sectorul public, și investițiile publice, exprimate ca procent din cheltuielile publice, se situează sub media zonei euro. O agenție de servicii creată pentru a susține realizarea de investiții publice la nivel municipal a devenit operațională în 2017, dar sunt necesare eforturi suplimentare pentru a acoperi restanțele în materie. Date fiind condițiile bugetare favorabile, această situație indică faptul că ar trebui luate măsuri pentru suplimentarea investițiilor la toate nivelurile de guvernare, în special la nivel regional și municipal.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 320).

⁽²⁾ În conformitate cu Regulamentul privind previziunile economice ale guvernului federal (*Vorausschätzungsverordnung*), adoptat de Ministerul Economiei și Energiei cu acordul Ministerului de Finanțe și care intră în vigoare în iulie 2018, grupul comun de proiect privind previziunile economice (*Gemeinschaftsdiagnose*) a fost desemnat drept organismul independent responsabil cu evaluarea previziunilor economice care au stat la baza proiectelor de planuri bugetare și a programelor de stabilitate în sensul Legii privind previziunile economice (*Vorausschätzungsgesetz*).

- (8) Cheltuielile publice alocate pentru educație au rămas la nivelul de 4,2 % din PIB în 2016, sub media Uniunii de 4,7 %. Cheltuielile cu educația și cercetarea s-au menținut la 9,0 % din PIB în 2016, situându-se astfel sub obiectivul național de 10 %, ceea ce corespunde unui deficit de investiții estimat la aproximativ 33 de miliarde EUR. Cu toate că în termeni reali cheltuielile cu educația au crescut, persistă restanțe considerabile în materie de investiții. În același timp, provocări precum creșterea numărului de studenți, numărul insuficient de profesori și extinderea suplimentară a structurilor de învățământ și îngrijire a copiilor preșcolari vor necesita finanțare din fonduri publice. Este esențial ca Germania să aloce fonduri suplimentare pentru educație și cercetare și inovare pentru a asigura creșterea potențială a țării.
- (9) Digitalizarea economiei germane progresa lent, iar țara se confruntă cu provocări considerabile în această privință. Există un decalaj digital evident între zonele urbane și cele rurale în ceea ce privește acoperirea rețelelor de internet de mare viteză (rețele de acces de generație următoare de până la 30 Mbit) (numai 54 % în zonele rurale). Germania este în urmă în ceea ce privește desfășurarea în teritoriu a rețelelor în bandă largă de foarte mare capacitate (> 100 Mbit). Doar o mică parte din teritoriul Germaniei (7,3 %) este acoperită de rețele de acces prin fibră optică de înaltă performanță, față de media Uniunii de 26,8 %. În schimb, modernizarea rețelelor prin cablu de cupru existente (vectorizarea) a continuat să fie soluția tehnologică preferată a operatorului tradițional dominant. Multe servicii se bazează pe conectivitate la viteze foarte mari, iar în 2017 25,3 % din întreprinderile germane s-au plâns de faptul că au conexiuni la internet prea lente pentru nevoile lor reale de afaceri. Lipsa unei astfel de conectivități descurajează investițiile, în special investițiile întreprinderilor mici și mijlocii, dintre care multe sunt situate în zonele rurale și semirurale. Performanța serviciilor publice digitale și a serviciilor de e-sănătate este, la rândul său, mult sub media Uniunii.
- (10) Investițiile în cercetare și dezvoltare ale întreprinderilor sunt în creștere, iar Germania mai are puțin până să realizeze obiectivul asumat în Strategia Europa 2020 în materie de intensitate a cercetării și a dezvoltării. Cu toate acestea, investițiile sunt direcționate tot mai mult către marile întreprinderi și către sectoarele de producție de înaltă și medie tehnologie, în timp ce fondurile alocate întreprinderilor mici și mijlocii sunt în scădere. Au fost luate o serie de măsuri pentru a consolida activitatea antreprenorială, în special prin atragerea de investiții private în capitalul de risc. Cu toate acestea, piața de capital de risc a Germaniei este în continuare mai puțin dezvoltată decât cea a altor lideri mondiali în domeniul inovării.
- (11) În ciuda unor îmbunătățiri constatate în ultimii ani, sistemul fiscal din Germania rămâne ineficient, în special din cauza complexității sale și a faptului că afectează procesul decizional, de exemplu în ceea ce privește investițiile, finanțarea și participarea pe piața forței de muncă. Germania se bazează într-o măsură destul de mare pe impozitele directe pentru a obține venituri și se pot lua măsuri pentru a reduce impactul perturbator al impozitării directe sau pentru a face trecerea către aplicarea unor impozite cu un potențial perturbator mai mic pe bunurile imobiliare, bunurile moștenite și pe consum. Nivelul impozitelor și al contribuțiilor sociale aplicate veniturilor salariale era în 2015 pe locul șase în topul celor mai mari din Uniune. Costul capitalului și rata medie a impozitului pe profit, care diferă de la o regiune la alta, sunt printre cele mai ridicate din Uniune (28,2 % ca agregat național, în comparație cu media Uniunii de 20,9 %). Impozitul pe profit, impozitul comercial local și suprataxa de solidaritate alcătuiesc împreună un sistem de impozitare a întreprinderilor complex, care presupune costuri ridicate pentru administrațiile fiscale și are un efect perturbator asupra nivelului investițiilor și a locului în care se realizează acestea. În plus, impozitul pe profit afectează deciziile de finanțare, favorizând finanțarea prin îndatorare, al cărei nivel este pe locul șapte în Uniune. Reducerea costurilor capitalului propriu ar putea consolida investițiile private și piața relativ subdezvoltată a capitalului de risc. În plus, dispozițiile privind reportarea pierderilor rămân relativ stricte, limitând suma care poate fi reportată la 60 % din venitul impozabil într-un an dat.
- (12) În Germania, reglementările în domeniu sunt în continuare foarte restrictive, în special în ceea ce privește serviciile pentru întreprinderi, profesiile reglementate și formalitățile administrative pentru prestarea transfrontalieră de servicii. Principalele restricții se referă, printre altele, la forma juridică și la acționariat. Fluctuația personalului în sectoare-cheie ale serviciilor pentru întreprinderi, cum ar fi activitățile juridice, de contabilitate, de arhitectură și inginerie este sub media Uniunii, iar ratele de exploatare brute în aceste sectoare sunt peste medie, ceea ce indică o presiune concurențială mai scăzută. Având în vedere rolul serviciilor ca intrări intermediare, o reglementare mai puțin restrictivă a serviciilor ar spori productivitatea industriilor mari consumatoare de servicii din aval.
- (13) Performanțele pieței forței de muncă a Germaniei sunt foarte bune. Șomajul a scăzut la un nivel record de 3,6 % în al patrulea trimestru al anului 2017, iar rata de ocupare a ajuns la 79,8 %. Nivelul șomajului în rândul tinerilor (6,8 % în 2017) este printre cele mai scăzute din Uniune. Germania se confruntă cu lipsuri din ce în ce mai acute de forță de muncă calificată, în condițiile în care potențialul pentru piața forței de muncă al anumitor grupuri rămâne neexploatat. Proportia persoanelor care lucrează cu fracțiune de normă, în special a femeilor și a persoanelor care provin din familii de migrați și care au responsabilități de îngrijire, este printre cele mai ridicate din Uniune. În ceea ce privește femeile, printre factorii-cheie responsabili pentru această situație se numără factorii de descurajare a alegerii unor programe de lucru mai lungi, împreună cu insuficiența unor structuri de îngrijire a copiilor și a unor unități școlare care să ofere încadrare și după orele de școală. Anumite norme fiscale, în special cele referitoare la cea de a doua persoană care contribuie la venitul familiei și la lucrătorii cu salarii mici, și efectul de dependență întreținut de pragul de venit de 450 EUR stabilit pentru mini-joburi au descurajat și mai mult alegerea unor programe de lucru mai lungi. Germania are una dintre cele mai ridicate sarcini fiscale asupra persoanelor cu venituri reduse, dintre care majoritatea sunt femei. Pe lângă procentul ridicat al femeilor care lucrează cu fracțiune de normă, în Germania se înregistrează și una dintre cele mai mari

diferențe între femei și bărbați în ceea ce privește lucrul cu fracțiune de normă din Uniune (37,5 % față de media Uniunii de 23,1 %). Această stare de fapt contribuie la o diferență foarte importantă de remunerare între femei și bărbați în Germania.

- (14) Creșterea salariului nominal a rămas moderată în 2017, la 2,4 %, în pofida unei rate a șomajului extrem de scăzute și a unui nivel ridicat al locurilor de muncă vacante. Această rată relativ modestă este cauzată parțial de creșterea lentă a productivității în sectorul serviciilor, de recurgerea pe scară limitată la negocierea de convenții colective de muncă în unele sectoare și de reducerea șomajului structural. Reacția la reluarea tendinței de creștere a inflației a fost limitată, creșterea salariilor reale scăzând de la 1,8 % în 2016 la 0,7 % în 2017. Contractele colective de muncă încheiate la începutul anului 2018 ar putea conduce la o accelerare a creșterii salariilor; evoluțiile din acest domeniu merită să fie monitorizate. Proporția persoanelor cu venituri salariale scăzute rămâne ridicată și ar putea fi luate măsuri pentru mărirea numărului de ore lucrate în deciziile de câștiguri salariale corespunzând salariilor mai mici. Creșterea imigrației nu a împiedicat creșterea salariilor în segmentele economiei cu câștiguri salariale mai mici. Introducerea salariului minim obligatoriu general în 2015 și creșterea sa ulterioară în 2017 a dus la creșterea salariilor din partea de jos a scalei de salarizare. Pe lângă creșterile salariale, partenerii sociali se concentrează în actuala rundă de negocieri salariale asupra flexibilității programului de lucru.
- (15) Germania are în general un sistem solid de protecție socială. Cu toate acestea, rata persoanelor expuse riscului de sărăcie din populația totală a crescut constant până în 2015, tendința fiind ușor inversată în 2016. Inegalitatea veniturilor a început, de asemenea, să scadă în 2015, înregistrându-se o ușoară reducere a raportului S80/S20 ca urmare a creșterii veniturilor gospodăriilor mai sărace. De asemenea, recenta îmbunătățire înregistrată, în 2016, în ceea ce privește sărăcia persoanelor încadrate în muncă a fost modestă și s-a resimțit numai în rândul bărbaților.
- (16) Germania ar putea îmbunătăți legătura lucrătorilor în vârstă cu piața forței de muncă, ceea ce ar duce la creșterea prestațiilor de bătrânețe, ar stimula producția potențială, ar permite adaptarea la o piață a forței de muncă rigidă și ar reduce nevoia de realizării de economii precauționare pentru bătrânețe. Riscurile la adresa sustenabilității bugetare sunt în prezent mici, în mare parte datorită unui nivel relativ ridicat al excedentului primar. Cu toate acestea, potrivit Raportului din 2018 privind îmbătrânirea populației, Germania ar urma să cunoască, față de celelalte state din Uniune, una dintre cele mai mari creșteri ale cheltuielilor cu pensiile până în 2070. În 2016, riscul de sărăcie în rândul persoanelor în vârstă (de peste 65 de ani) era, la 17,6 %, peste media Uniunii de 14,7 %. Se estimează că deteriorarea viitoare a adecvării pensiilor din primul pilon statutar va spori riscul de sărăcie în rândul persoanelor în vârstă, în special al persoanelor cu venituri reduse, al persoanelor cu contracte de muncă atipice și al celor cu un parcurs profesional marcat de întreruperi. Decalajul de pensii dintre femei și bărbați este unul dintre cele mai mari din Uniune. În același timp, deși rata de ocupare în rândul lucrătorilor cu vârsta cuprinsă între 60 și 64 de ani (58,4 % în 2017) este printre cele mai ridicate din Uniune, pentru lucrătorii cu vârsta cuprinsă între 65 și 69 de ani, aceasta se încadrează în treimea mediană a statelor membre (16,1 %).
- (17) Contextul socioeconomic rămâne un factor determinant al rezultatelor educaționale și al integrării pe piața forței de muncă. Potrivit Programului din 2015 pentru evaluarea internațională a elevilor, la materiile științifice, contextul socioeconomic contribuie la o diferență a rezultatelor școlare de trei ani de școlarizare între cea mai de jos și cea mai de sus cuartilă socială. Datele naționale confirmă această corelație semnificativă și pentru învățământul primar. Elevii care provin din familii de migranți se confruntă cu dificultăți deosebite în acest sens. În comparație cu elevii autohtoni, există o probabilitate mult mai mare ca elevii care provin din familii de migranți să obțină rezultate slabe la competențele de bază și să părăsească școala mai devreme sau să renunțe la studiile universitare. Totodată, potențialul pe piața forței de muncă al persoanelor care provin din familii de migranți nu este exploatat pe deplin. În 2017, rata de ocupare în rândul resortisanților țărilor terțe (cu vârsta cuprinsă între 20 și 64 de ani) era cu peste 27 de puncte procentuale mai mică decât a resortisanților germani (și cu 32 de puncte procentuale mai mică în cazul femeilor resortisante ale unei țări terțe). Participarea angajaților la programe de învățare în rândul adulților este o sursă de preocupare pentru viitoarele performanțe de pe piața forței de muncă ale lucrătorilor, în special pentru cele 7,5 milioane de persoane adulte slab calificate care nu au competențe de bază în materie de scris și citit.
- (18) În contextul semestrului european 2018, Comisia a efectuat o analiză cuprinzătoare a politicii economice a Germaniei, pe care a publicat-o în raportul de țară pentru 2018. De asemenea, Comisia a evaluat Programul de stabilitate pentru 2018, Programul național de reformă pentru 2018, precum și măsurile luate ca urmare a recomandărilor adresate Germaniei în anii precedenți. Având în vedere necesitatea consolidării guvernantei economice globale a Uniunii prin oferirea unei contribuții la nivelul Uniunii la deciziile naționale viitoare, Comisia a ținut seama nu numai de relevanța acestor programe pentru o politică bugetară și socioeconomică sustenabilă în Germania, ci și de gradul lor de conformitate cu normele și orientările Uniunii.
- (19) Consiliul a examinat Programul de stabilitate pentru 2018 prin prisma acestei evaluări și a emis un avis ⁽¹⁾ conform căruia este de așteptat ca Germania să respecte Pactul de stabilitate și de creștere.

⁽¹⁾ Emis în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1466/97.

- (20) Având în vedere bilanțul aprofundat realizat de Comisie și această evaluare, Consiliul a examinat Programul național de reformă pentru 2018 și Programul de stabilitate pentru 2018. Recomandările sale, formulate în temeiul articolului 6 din Regulamentul (UE) nr. 1176/2011, se reflectă în recomandările 1 și 2 de mai jos,

RECOMANDĂ ca, în 2018 și în 2019, Germania să întreprindă acțiuni astfel încât:

1. Continuând să respecte obiectivul pe termen mediu, să apeleze la politicile bugetare și structurale existente pentru a asigura o creștere susținută a investițiilor publice și private, în special în materie de educație, cercetare și inovare la toate nivelurile de guvernare, în special la nivel regional și municipal. Să își intensifice eforturile pentru a asigura disponibilitatea infrastructurii de bandă largă de foarte mare capacitate la nivelul întregii țări. Să îmbunătățească eficiența sistemului de impozitare și capacitatea acestuia de a favoriza investițiile. Să stimuleze concurența în domeniul serviciilor pentru întreprinderi și al profesiunilor reglementate.
2. Să reducă factorii care îi descurajează pe lucrători să lucreze mai multe ore, inclusiv sarcina fiscală mare asupra forței de muncă, în special în cazul persoanelor cu salarii mici și al celor care sunt a doua persoană care contribuie la venitul familiei. Să ia măsuri pentru a promova prelungirea vieții profesionale. Să creeze condiții favorabile unei creșteri mai mari a salariilor, respectând rolul partenerilor sociali. Să îmbunătățească rezultatele școlare și nivelul de competență al grupurilor defavorizate.

Adoptată la Bruxelles, 13 iulie 2018.

Pentru Consiliu

Președintele

H. LÖGER
